

Kronan i fästet

skriven vid ett ömt tillfälle

Andante

E B7 C#m B7 A E

Kro-nan i fäs-tet glim-mar klart, blän-ker up - på din hjäs-sa snart. Lju - set, det sip-prar in i lun-den vår;
Gråt ic-ke åt en svun-nen tid, om än den mån-de va - ra blid. Kär - lek-ens lov är än-nu ic - ke slut;

1. 2.

7 E A B7 E F#m B7 E B7

fäll nu in - gen tår! håll än-nu med tjut! Till dess him- len_

13 C#m A E B7 E(sus4) E

in - sveps i svart, skall du i dröm - mar svär - ma om prakt,

19 A B7 E A E F#m B7 E

vid dyr - kan av kär - leks makt, om de ben du i båd - den lagt.

27 Em B7 Em B7 C6

Kro - nan i fäs-tet glim-mar klart, blän - ker up - på din hjäs - sa snart. Dag - nin-gen är mot

32   Em   Am   B⁷   E

nat - ten mom - en - tan.   Sov till   dess,   mitt   barn.

Kronan i fästet glimmar klart,
Blänker uppå din hjässa snart.
Ljuset det sipprar in i lunden vår,
Fäll nu ingen tår.
Gråt icke åt en svunnen tid,
Om än den månede vara blid;
Kärlekens lov är ännu icke slut,
Håll ännu med tjut.
Till dess himlen insveps i svart,
Sku du i drömmar svärma om prakt,
Vid dyrkan av kärleks makt,
Om de ben du i bädden lagt.
Kronan i fästet glimmar klart,
Blänker uppå din hjässa snart;
Dagningen är mot natten momentan,
Sov till dess, mitt barn.

Himmel vad denna lunden är,
sirad med blom som kuddar bär;
bolstrets böljor kluckar mot din hamn,
I söker tryggt en famn.
Snällt tappa ut ur kärlets sprund,
fukta din tunga, bliv så rund;
låt nya bränslen följa upp ditt kall,
förmil ock rusets svall.
Fåglarnas drillar flyktar, gunås
Fröjas grandiosa port begynner uppslås
Ack, vad vi klås; båd' bringa ock krås
upptaktens lek nödgar riklig force.
Himmel vad denna lunden är,
sirad med blom som kuddar bär;
I kastar peruken, så det ryker damm;
Gutår för dig, madame!

Lyss till fiolens gälla ton,
med bas som utgörs av valdthorn;
märk väl en sådan grann modulation,
i vörndnad för din person.
Till vår musik vi skalka blött,
helgar den stund vår dygd fromt dött;
må natten ändas med ett gott behag,
till ro för nästa dag.
Slut nu ditt öga, betrakta uppå
nattens eskapader blott, och vällustigt må
till fiolens musik, och min lyrik, nå
somna nu in, in i det blå.
Lyss till fiolens gälla ton,
med bas som utgörs av valdthorn;
stråken må falla när som sömnen är,
flagrant och djup, ma chère!